

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ Տ. ԵՂԻՉԵ ՊԱՏՐԻԱՐքի ԱՅՑԸ ԺԸՆԵՒ

Զուիցերիոյ Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ Խորհուրդի յատուկ հրաւէրով Ս. Ա. Թոռիս Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազնը նախագահեց Ժրնեւի Ս. Յակոր Եկեղեցին տասնամեակի տօնակատարութիւններուն:

Սեպտեմբեր 16ին, նկերակցութեամբ Գերշ. Յ. Ճահէ Արքեպիսկոպոսին եւ Հոգչ. Տ. Նուրիհան եւ Տ. Վիգէն վարդապետներու, Պատրիարք Սրբազնը մեկնեցաւ Ժրնեւ, ուր եկած էր նաև Արևմտեան Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակ Գերշ. Տ. Սերովիք Սրբազն. Մանուկեանը եւ Ս. Յակոր Եկեղեցւոյ պատուական բարերար՝ Տիար Յակոր Թօփալեանը:

Սեպտեմբեր 16ի Կիրակի առաւօտ, հայկական գեղեցիկ ոնով կառուցուած Եկեղեցին մէջ Ս. Պատարագոյ մատոյց Ամեն. Պատրիարք Սրբազնը եւ Եկեղեցի զինութեան տասնամեակին առթիւ խօսեցաւ բանաստեղծական իրն յատուկ Թոհիքով քարոզ մը, որ երկար ատեն պիտի արծագանգէ Ս. Յակորի պատերէն եւ հաւատացեալ հայերու սիրտերէն:

«Երանի Եկեղեցի զինուղաց ...» բնարանով, քարոզի Սրբազն Պատրիարքը խօսեցաւ Հայ Եկեղեցին մասին եւ ըսաւ. «Եկեղեցին տունն է Աստուծոյ, տաղաւարը հայ հոգիին եւ կոռուանը մեր գոյութեան:

«Ինչ որ Հայ Եկեղեցին ցարդ կատարած է եւ կը կատարէ, պահանջքն է իր հոգիին: Վասնզի Աւետարանը մագաղաթ եւ հայ զիր ըլլալէ առաջ, հայ սիրտ է մեր կուրծքերուն տակ: Մեր տաճարները բարէ կառոյցներ ըլլալէ առաջ, մեր սուրբերուն եւ հերոսներու տապանները ամփոփու բարէ կայլակներ են, կիուած մեր երկրի այբերէն:»

«... Հարուստ ժառանգութիւն մըն է Հայութիւնը իր Եկեղեցիով: Պահեցէք զայն ծեր մէկ հատիկ հարազատին պէս: Հայ հոգին ժանգ չի բռներ երբ իրեն իրեւ պատեան ունենայ Հայ Եկեղեցին, որովհետեւ ան Հայկի սացող նետն է, Մերգութի ոսկէ փետուրը, Վարդանի անխորտակելի վահանը: ...»

«... Դժմդակ օրեր համբայ ելած են զէպի մեր հաւաքական գոյութեան մերձաւոր ապառնին: Մեր Եկեղեցին, մեր լեզուի եւ մեր նուիրական արքութիւններու աննահանգ ու վայրագ պաշտամունքը գրաւականն է մեր գոյութեան:»

«Եկեղեցին այն միակ գետինն է, ուր զինադույի կրնան կանչուիլ մեր հաւատածական սուր տրամադրութիւնները: Այդ միութեան մէջն է մեր ոյժը եւ մեր Եկեղեցիի սրտառուչ հանգամանքը: Ուրիշ ազգերու համար, կրօնը կրնայ խոնի խոնի ըլլալ, մեզի համար մեր գոյութեան մանրաթիւնն է: Կրօնը միացած է մեր ազգային եւ ընկերայն կնանիքն հնուտ եւ կազմած անքանտնի թնգանը, հիւսքը մեր գյուտննան: Շնյու է պատառը որ մեր Եկեղեցւոյ մեծ դիրակատարները, հաւատթի ախոյիաններ ըլլալէ վերջ մեր ինքնութեան, բրոգակակիրներ եղած են, իրենց վրայ միաւորելով մեր ազգին ու կրօնին անքաժանելիութիւնը:»

Մեծաթիւ արժանաւորներ մօտեցան Ս. Սեղանին, սուանալու համար Ս. Հաղորդութիւն Պատրիարք Սրբազնի ծծոքէն:

Յաւարոտ Ս. Պատարագի, Ս. Յակոր Եկեղեցիի տասնամեակը տօնախմբուեցաւ նաեւ գեղեցիկ ճաշկերոյթով մը Ռիշմոնտ պանդոկի սրահին մէջ:

Բարի գալուստի խօսք ըրաւ Ս. Յակոր Եկեղեցւոյ Խորհուրդի Ատենապետ Տիար էօժէն Փափազեան եւ խօսք առնելու հրաւիրեց Արևմտեան Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակ Գերշ. Տ. Սերովիք Սրբազն.ը, ծանօթ ազգային եւ Գուիցերիահայ գաղութի անխոնչ կազմակերպի Տիար Մարտիրոս Հէլլէ Ֆնանը եւ պապ՝ Պատրիարք Սրբազնը:

Գեղեցիկ այս հանդիսութեան ներկայ էր Եկեղեցւոյ բարերար եւ գաղութին վաստակաւոր նախագահ եւ նահապետ Տիար ժան Փիյապանակն:

Գեղարքունիատական կոկիկ յայտազիր մը աւելի մթնոլորս տուա հանդիսութեան, որ անդամ մը եւ Եկեղեցին շուրջ հաւաքան Զուիցերիահայ գաղութի իր անխոնչ եւ բազմամասակ հոգեւոր նոփու Հոգչ. Տ. Վագգէն Ս. Վրդ. Պաղոյեանի շաներով:

«Եինոն կը շնորհաւորէ Ս. Յակոր Եկեղեցին եւ Զուիցերիոյ պատուական հայութիւնը՝ իր նախանձախնդրութեան համար, մաղթելով որ բազմաթիւ տասնամեակներ կանգուն մնայ գեղեցիկ Եկեղեցին, իր հայութեամբ:»